

Zakres zadań stałych Komisji realizujących zadania Państwowej Rady Gospodarki Wodnej:

I. Komisji ds. ochrony i monitoringu zasobów wodnych wynika z zakresu działania PRGW i obejmuje udział w opracowywaniu dla ministra właściwego ds. gospodarki wodnej opinii, propozycji i wniosków w sprawach dotyczących ochrony i monitoringu zasobów wodnych, a w szczególności:

- Monitoring i wiedza o stanie ilościowym i jakościowym zasobów wodnych:

1. Ocena stanu monitoringu wód -potrzeby i wymagania w kontekście właściwej oceny zagrożeń i planowania działań, problemy braku informacji o dużej rozdzielczości;
2. Monitoring wód powierzchniowych i monitoring wód podziemnych – integracja planowania dla oceny stanu ilościowego i jakościowego;
3. Monitoring partycypacyjny jako rozwiązanie uzupełniające bazę wiedzy o stanie zasobów wodnych;
4. Ocena stanu hydromorfologicznego - nowe inicjatywy (prezentacja wprowadzająca);
5. Monitoring presji przedsięwzięć hydrotechnicznych i ocena wpływu inwestycji oraz prac utrzymaniowych na stan środowiska wodnego i ekosystemów zależnych od wód, zmiany w bioróżnorodności;
6. Monitoring skali i wpływu przedsięwzięć renaturyzacyjnych, zmiany w bioróżnorodności;
7. Monitoring mikrozanieczyszczeń w tym farmaceutyków -wyzwania i problemy (prezentacja wprowadzająca);
8. System oceny skutków środowiskowych planowanych przedsięwzięć hydrotechnicznych (inwestycji i prac utrzymaniowych) oraz monitoring wykonalności decyzji środowiskowych;
9. Monitoring presji – ocena stanu wiedzy o presjach i systemu bieżącego monitorowania presji
10. Zapisanie zasad w formie przepisów prawa obejmujących: definicje, sposoby obliczania i zależności pomiędzy różnymi stanami wody: niskimi, średnimi, wysokimi, ostrzegawczymi, wielkiej wody, alarmowymi, różnymi poziomami najwyższej wody żeglownej. Wskazanie stanów wód w odniesieniu do przyjętego w Polsce średniego poziomu morza wyznaczonego w oparciu o wskazania mareografu w Kronsztadzie. Zunifikowanie w formie przepisów standardów ważnych dla pomiaru wód np.: zasady ustalania zera wodowskazu, określenie rodzaju urządzeń pomiarowych ich homologacja i kalibracja;
11. Opracowanie założeń w celu utworzenia centralnego portalu AQAPORTAL dla wód śródlądowych, podziemnych i przybrzeżnych, którego celem będzie zbieranie, przetwarzanie, przekazywanie danych i informacji (Big Data). Portal gromadziłby dane z różnych źródeł obejmujące np. stany wód, zanieczyszczenia wód, wielkość przepływów, temperatura wody, siła wiatru, zalodzenie, wielkość opadów, zdarzenia (incydenty), lokalizacje budowli hydrotechnicznych, infrastruktura, porty, mosty, kilometrą, formy wodolubnej fauny i flory, komunikaty nawigacyjne, ostrzeżenia hydrologiczne, informacje o suszy i powodzi, miejsca poboru wody i zrzutu nieczystości, gospodarcze i społeczne sposoby korzystania z wody, parametry nawigacyjne. AQUAPORTAL byłby wielowarstwowym narzędziem informatycznym, a każdy odbiorca korzystałby z tych danych, które są mu potrzebne. Ujednolicenie standardów informatycznych niektórych informacji powinno uwzględniać przepisy UE dotyczące River Information System.

- Edukacja i kształtowanie odpowiedzialności wśród użytkowników wód i zarządzających wodami za ich stan:

1. Platforma edukacyjna jako narzędzie wspierające zarządzających wodami i interesariuszy w procesie zintegrowanego zarządzania zasobami wodnymi;
2. Wymiana informacji -ocena stanu wiedzy i rozwiązania służące stałemu podnoszeniu poziomu wiedzy;

- Gospodarka wodno-ściekowa w kontekście ochrony zasobów wodnych:

1. Wpływ Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych na stan jakościowy zasobów wodnych;
2. Pozostałe przedsięwzięcia dotyczące ochrony zasobów wodnych;
3. Mikrozanieczyszczenia w ochronie zasobów wodnych - wyzwania i problemy ekonomiczne (prezentacja wprowadzająca);
4. Sektor wodno-kanalizacyjny i nowy okres taryfowy- wyzwania i problemy a ochrona zasobów wodnych (prezentacja wprowadzająca);
5. Problemy odzysku wody ze ścieków i jej ponownego wykorzystania-aplikacja postanowień dyrektywy;
6. Woda w obszarach zurbanizowanych, odwodnienia placów budów, odwodnienia odprowadzane do kanalizacji;
7. Adaptacja do zmiany klimatu;
8. Monitoring funkcjonowania oczyszczalni ścieków a ochrona wód;
9. Zagrożenia awariami oczyszczalni ścieków;
10. Środowiskowe aspekty technicznych rozwiązań służących do poborów wody;

- Cele środowiskowe i cele gospodarcze a ochrona zasobów wodnych:

1. Adaptacja systemu wodnego do zmiany klimatu;
2. Zintegrowane zarządzanie zasobami wodnymi (Integrated Water Resources Management IWRM) równowaga między ekosystemami rzek a ich walorami gospodarczymi i społecznymi;
3. Zintegrowana strategia ochrony i rekultywacji zbiorników wodnych;
4. Dobre praktyki w zarządzaniu wodami i w ochronie zasobów wodnych;
5. Interakcje pomiędzy continuum rzeki a ekosystemami zależnymi od wód;
6. Zasoby wodne a cele transportowe, wrażliwość systemu wodnego;
7. Wielofunkcyjne kształtowanie rzek i wdrożenie założeń ekohydrologii;
8. Interakcje pomiędzy continuum rzeki a ekosystemami zależnymi od wód;
9. Problematyka prac utrzymaniowych;
10. Sztuczna retencja wód powierzchniowych – alternatywne sposoby retencji i ich skutki środowiskowe;
11. Wdrożenie Krajowego programu renaturyzacji wód powierzchniowych;

- Aspekty ekonomiczne w ochronie i monitoringu zasobów wodnych:

1. Stały monitoring wielkości kosztów realizacji i eksploatacji przedsięwzięć podejmowanych w gospodarce wodnej;
2. Utworzenie bazy danych wielkości techniczno-ekonomicznych wskaźników dla potrzeb prowadzenia analiz ekonomicznych w gospodarce wodnej;
3. Wykorzystanie analiz ekonomicznych na etapie planowania działań w gospodarce wodnej w tym przedsięwzięć hydrotechnicznych (inwestycji i prac utrzymaniowych) oraz eksploatacji urządzeń i budowli hydrotechnicznych;
4. Zapewnienie stałego, łatwo dostępnego źródła finansowania prac z zakresu renaturyzacji wód powierzchniowych, analogicznego do źródeł finansowania prac utrzymaniowych na rzekach.

II. Komisji ds. zagrożenia powodziowego i zarządzania ryzykiem powodziowym wynika z zakresu działania PRGW i obejmuje udział w opracowywaniu dla ministra ds. gospodarki wodnej opinii, propozycji i wniosków w sprawach dotyczących zagrożenia powodziowego i zarządzania ryzykiem powodziowym, a w szczególności:

- Przedstawianie projektów propozycji oraz wniosków dotyczących poprawy stanu systemu ochrony przeciwpowodziowej w Polsce;

- Udział w opiniowaniu projektów dokumentów planistycznych, w tym:

1. planów zarządzania ryzykiem powodziowym,
2. wstępnych ocen ryzyka powodziowego,
3. map zagrożenia powodziowego,
4. map ryzyka powodziowego,

- Opiniowanie projektów programów realizacji zadań związanych z planowaniem przestrzennym (urbanizowanie terenu), inwestycjami komunikacyjnymi (budowa autostrad) i inwestycjami w gospodarce wodnej, mających wpływ na zmiany przepływów wezbraniowych;

- Wyrażanie opinii w sprawach zleconych przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej i/lub Przewodniczącego PRGW oraz w sprawach wniesionych przez członków Komisji dotyczących problematyki przepływów wezbraniowych i ochrony przeciwpowodziowej oraz edukacji ciągłej w zakresie hydrologii i uzyskiwania uprawnień do sporządzania odpowiednich dokumentacji.

III. Komisji ds. przeciwdziałania skutkom suszy wynika z zakresu działania PRGW i obejmuje udział w opracowywaniu dla ministra ds. gospodarki wodnej opinii, propozycji i wniosków w sprawach dotyczących przeciwdziałania skutkom suszy, a w szczególności:

- Przedstawianie propozycji oraz wniosków dotyczących poprawy stanu zasobów wodnych oraz ochrony przed skutkami suszy;

- Udział w opiniowaniu projektów dokumentów planistycznych, w tym:

1. planu przeciwdziałania skutkom suszy,
2. specustawy suszowej,
3. Ustawy prawo wodne,
4. planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy,
5. planów utrzymania wód.

- Opiniowanie projektów programów i realizacji zadań związanych z:

1. planowaniem przestrzennym,
2. inwestycjami w gospodarce wodnej,
3. melioracjami wodnymi,
4. rozwojem małej retencji.

- Wyrażanie opinii w sprawach zleconych przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej i/lub Przewodniczącego PRGW oraz w sprawach wniesionych przez członków Komisji dotyczących problematyki zarządzania ryzykiem suszy i przeciwdziałania jej skutkom oraz edukacji ciągłej w zakresie zasobów wodnych i uzyskiwania uprawnień do sporządzania odpowiednich dokumentacji.

IV. Komisji ds. infrastruktury wodnej i turystyki wynika z zakresu działania PRGW i obejmuje udział w opracowywaniu dla ministra ds. gospodarki wodnej opinii, propozycji i wniosków w sprawach dotyczących infrastruktury wodnej i turystyki, a w szczególności:

- Infrastruktura na rzekach w kontekście:

1. działania przeciwpowodziowe,
2. gromadzenie wody i przeciwdziałanie skutkom suszy,
3. kaskadyzacja Dolnej Wisły,
4. mała retencja,
5. droga wodna E-40 Bałtyk - Morze Czarne - projekt gospodarczy i geopolityczny,
6. wykorzystanie funduszy europejskich w inwestycjach wodnych – projekt FEnIKS,

7. zmiany klimatyczne i ich wpływ na drogi wodne.

- Wpływ istniejącej i projektowanej infrastruktury wodno-ściekowej na osiągnięcie celów RDW (m. in. renaturyzacja cieków i likwidacja barier ekologicznych przy jednoczesnej poprawie retencji, możliwości rozwoju energetyki wodnej i żeglugi);

- Rozbudowa, modernizacja i eksploatacja infrastruktury wodno-melioracyjnej oraz mała retencja, jako strategiczne metody poprawy bilansu wodnego kraju;

- Energetyka wodna w szerokim pojęciu zagadnienia:

1. problem niskiego poziomu wykorzystania energetycznego polskich rzek (w Polsce wykorzystuje się mniej niż 18% potencjału technicznego rzek, średnia europejska to blisko 50%);
2. potrzeba rozwoju małej energetyki wodnej poprzez wykorzystanie istniejących obiektów piętrzących wodę na cele hydroenergetyczne (obecnie wykorzystuje się na potrzeby wytwarzania energii tylko 4,5% istniejących piętrzeń);
3. bariery rozwoju energetyki wodnej i propozycje ich likwidacji;
4. ograniczenia w funkcjonowaniu energetyki konwencjonalnej oraz jądrowej związane z suszami hydrologicznymi (niżówkami).

- Stan i zmiany w realizacji zadań gospodarki wodno-ściekowej:

1. wdrażanie w Polsce nowych przepisów UE w zakresie jakości wody i odzysku wody ze ścieków;
2. nowy paradygmat ściekowy – oczyszczalnie ścieków jako obiekty gospodarki w obiegu zamkniętym (GOZ), odzysk wody, surowców krytycznych i energii;
3. opiniowanie Aktualizacji Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych (AKPOŚK) z wyjątkiem wpływu KPOŚK na stan jakościowy zasobów wodnych;
4. propozycja stworzenia Krajowego Programu Gospodarowania Osadami Ściekowymi (KPGOŚ) w ścisłym związku z gospodarką energetyczną na oczyszczalniach;
5. kondycja finansowa przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych po 3 latach funkcjonowania prawa wodnego, ewentualne rekomendacje zmian prawnych;
6. zasobowo-procesowy rachunek kosztów w przedsiębiorstwie wodociągowym oraz metody oceny ekonomicznej efektywności inwestycji w gospodarce osadami ściekowymi.

- Propagowanie wiedzy i kształtowanie postaw społecznych w rozwoju i eksploatacji infrastruktury wodnej:

1. aktywizacja polskich społeczności lokalnych w aspekcie renaturyzacji polskich rzek, powrotu rzek do dobrego stanu;
2. angażowanie społeczeństwa lokalnego w kwestii rozwoju turystyki wodnej, aktywacja turystyki wodnej, przyszły Kanał Śląski w programie „Nowy Śląsk”;
3. kreacja kultury rzeki, wykorzystanie wiedzy i przychylności społeczeństwa w kontekście szans i zagrożeń ze strony rzeki;
4. diagnoza stanu wiedzy, zagrożeń i percepcji społecznej problemów;
5. analiza potrzeb społecznych w zakresie inwestycji w gospodarce wodnej i próby pozytywnego włączenia społeczności do procesów inwestycyjnych;
6. likwidacja lokalnej mitologii i społecznych obaw, które mogą przybliżyć społeczność lokalną do kwestii konsultacji społecznych;
7. ułatwienie procesu inwestycyjnego oraz uporządkowanie dyskusji publicznej w procedurze OOS, wpływ nowelizacji ustawy o ocenach oddziaływania na środowisko na współczesne inwestycje – prawa i obowiązki stron procesu;
8. rozwój procedur inwestycyjnych, odblokowywanie barier w inwestycjach zainicjowanych w latach ubiegłych, ograniczenie argumentacji środowisk pseudoekologicznych.

- Autoprezentacja zagadnień, w jakich specjalizują się na co dzień członkowie Komisji.

V. Komisja ds. żeglugi wynika z zakresu działania PRGW i obejmuje udział w opracowywaniu dla ministra ds. gospodarki wodnej opinii, propozycji i wniosków w sprawach dotyczących żeglugi, a w szczególności:

- Rozwój dróg wodnych w Polsce, ukierunkowany na żeglugę transportową, w szczególności w obszarach:

1. modernizacji dróg wodnych i akwenów przybrzeżnych zapewniającej wielofunkcyjne wykorzystanie akwenów transportowych;
2. działań zapewniające właściwe (zgodne z przepisami) parametry nawigacyjne na drogach wodnych;
3. integracji transportów wodnych (śródlądowego i morskiego);
4. programu modernizacji dróg wodnych wynikającego z Konwencji AGN;
5. rozwój barkowych terminali kontenerowych;
6. multimodalna logistyka transportu na terenie obszarów portowych w Polsce (w szczególności odwóz towarów).

- Inwentaryzacja infrastruktury dróg wodnych w Polsce;

- Ocena szans rozwojowych miejscowości w Polsce, w kontekście rozwoju dróg wodnych;

- Promocja i kreacja wiedzy nt. dróg wodnych w Polsce, w kontekście przekazu informacji, wymogów technicznych, korzyści ekonomicznych, kosztów inwestycyjnych, korzyści społecznych, korzyści przyrodniczych);

- Kreacja „kultury rzeki” w Polsce (kreacja wiedzy nt. rzek i pozostałych akwenów wodnych w Polsce, umiejętności korzystania z omawianych obszarów w różnych aspektach życia społecznego, gospodarczego i rekreacji, propagowanie bezpiecznych zachowań, propagowanie zainteresowania i aktywności społecznej w obszarach wód śródlądowych kraju);

- Uświadamianie potrzeb analiz społeczności nadrzecznych w Polsce;

- Kategoryzacja rzek;

- Opiniowanie bieżących materiałów oraz pozostałe zadania wynikające z prawnych założeń funkcjonowania Komisji.